

174

Ἡ ἐλπίδα μᾶς προετοιμάζει γιὰ τὴν ὑποδοχὴ
τοῦ θανάτου καὶ ἡ ἀπελπισία μᾶς προετοι-
μάζει γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τῆς ζωῆς.

175

Ὁ λόγος ξεκινᾷ ἀπὸ τὸ ἄρρητο, πηδάει ἕνα-
ἕνα τὰ ἐμπόδια τοῦ ρήματος καὶ
τερματίζει στὸ παράδοξο.

176

Ἡ ἀνάγκη εἶναι τὸ «πάθος» τοῦ σώματος καὶ
ἡ ἐλευθερία εἶναι τὸ «ῥφος» τῆς ψυχῆς.

177

Ἡ εὐθύτης εἶναι ἡ πρώτη παράλληλος τῆς
τιμῆς καὶ ἡ πρώτη κάθετος τῆς ἀγάπης.

178

Ἡ ὀρθὴ κοινωνικὴ ζωὴ : ἐκείνη ποῦ γίνεται εἰς βάρος τῶν ἀποθεμάτων τῆς καρδιᾶς καὶ εἰς ὄφελος τῶν ἀποθεμάτων τοῦ πνεύματος.

179

Ἡ ἠθικὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει ἀξιώματα ἀρνητικὰ παρὰ μονάχα ὅταν ἀπευθύνεται στὶς γυναῖκες.

180

Οἱ ἀρετὲς εἶναι οἱ περιοδεύοντες ρήτορες τῆς
ἠθικῆς στὴν ἡπειρο τῶν παθῶν καὶ στὰ
ἔθνη τῶν ἐλαττωμάτων.

181

Δὲν πρέπει νὰ σωπαίνει κανεὶς ἔμπρὸς σὲ ὅ,τι
ἀγαπᾷ. Ὑπάρχουν τόσοι χαμηλοὶ τόνοι
γιὰ νὰ τοῦ μιλήσει...

182

Μάθε νὰ κρυπτογραφεῖς τὶς ὁμιλίες τοῦ σώ-
ματός σου καὶ ν' ἀποκρυπτογραφεῖς
τὶς ὁμιλίες τοῦ πνεύματός σου.

183

᾽Αγαποῦμε τὴ λυρική μορφή τῆς ᾽Αλήθειας
καὶ ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὴν ἐπική μορφή της.

184

Ἡ ψυχὴ τῆς εὐτυχίας εἶναι τὸ σῶμα τῆς εὐη-
μερίας ποὺ δὲν ἔχει ψυχὴ.

185

Ἡ ἐλπίδα εἶναι ἓνα δάνειο ἀπὸ τὴν πιθανὴν
ἐπιτυχία, ποὺ τίποτα δὲν μᾶς ὑποχρεώνει
νὰ τὸ ἐπιστρέψουμε.

186

Οἱ προσωπικὲς μας ἀρετὲς παραμορφώνονται
μέσα στὴν κοινωνία. Αὐτὸ συμβαίνει πάντοτε,
ὅταν οἱ ἀτομικὲς μορφὲς χάνουν τὴν
προσωπικὴ τους θέα.

187

Πρὶν νὰ ἐκτιμήσουμε καὶ νὰ τιμήσουμε, θὰ
ὑποτιμήσουμε.

188

Οἱ ἐπιφυλάξεις εἶναι στὸ νοῦ ὅ,τι εἶναι οἱ ἐλ-
πίδες στὴν καρδιά.

189

Ἡ πιὸ ἐπικίνδυνη πράξις εἶναι ν' ἀφίνεις σ' ἕναν ἄλλο τὸ προβάδισμα.

190

Ἡ πιὸ ἀπαράδεκτη μορφή τυραννίας εἶναι τὸ νὰ ὑπάρχει ἕνας νόμος κοινὸς καὶ γιὰ τὸν αἰετὸ καὶ γιὰ τὸ βάτραχο.

191

Ἄν δὲν ἔχεις τὴν προφητικὴν διαίσθησιν τοῦ αὔριου, ποτὲ δὲν θὰ μιλήσεις μὲ ρυθμὸ καὶ μὲ στίχους τῆ γλῶσσαι τοῦ σήμερον.

192

Ἡ Ἱστορία γράφεται μὲ τὸ ὕφος τῶν μεγάλων καὶ μὲ τὸ ἦθος τῶν ταπεινῶν.

193

Κάθε μεταφυσικὴ ἀναγωγὴ μᾶς δίνει τὴν ἐντύπωση πὼς κάτι τὸ ἅγιο κατασπιλώνουμε.

194

Ἡ ἀγάπη εἶναι ἡ ἐπίγεια ὄψη τῆς ἐπουράνιας ζωῆς.

195

Ἄγάπη, χωρὶς τὸν παραμικρὸ ἴσκιό ιδιοτέ-
λειας, δὲν συναντᾶ κανεὶς παρὰ μονάχα
μεταξὺ τῶν ἀγγέλων

196

Καμιά δύναμη δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ συντρίψει
τοὺς παραλογισμοὺς τῆς ζωῆς. Μονάχα ὁ
θάνατος! Μονάχα ὁ θάνατος!

197

Ὁ νοῦς δὲν ἔχει μόνο τὴ δύναμη τῆς εὐθυω-
ρίας, μὰ καὶ τὴ χάρη τῆς εὐθυκρισίας.

198

Τὸ σῶμα μᾶς ἐπιβάλλεται μὲ τὴν παρουσία
της στὴ Γῆ καὶ ἡ ψυχὴ μᾶς ἐπιβάλλεται μὲ
τὴν παρουσία της στὸν Οὐρανό.

199

Τὸ μόνον αὐθεντικὸ στοιχεῖο μέσα στὰ καθη-
μερινὰ γεγονότα εἶναι τὸ στοιχεῖο τοῦ ὄνειρου.

200

Τὸ πνεῦμα προικίζει μὲ πρίσματα τὴ ζωὴ :
πολλαπλασιάζει ὅ,τι ἀγγίζει καὶ ἀναλύει ἢ
τρέπει πρὸς τὴν ἀναζήτησιν ὅ,τι γεννάει
ἢ ὅ,τι συγκομίζει.